

Otto Böhlingk & Rudolph Roth: Sanskrit-Wörterbuch, Part 1, Petersburg 1855

1. श्रावणे (von २. श्रोता) n. das *Nichtempfangen, Unfruchtbarkeit*:

श्रप्त्रजात्वं मार्तवत्समद्देहमुभावयम् AV. ४, ६, २६.

2. श्रावणे m. oder f. *Wasser* nach NAGH. १, १२.

3. श्रावण N. pr. einer Gegend; davon श्रावणक adj. *gaṇa धूमादि* zu P. ५, २, १२७.

श्रावणस ved. für श्रवयस (?) P. ५, ४, ३७, Värtt. ७. श्रावयसे वर्धते Sch.

श्रावयान् (von श्रवयान्) m. der durch Opfer Etwas abwehrt: क्षेत्राध्युपुरुषेया श्रावयनिधः RV. १, १६२, ५. Padap.: श्रावयानः. — Vgl. श्रवयान्.

श्रावण (von वर् mit श्रा) १) adj. bedeckend, verhüllend: श्रुते नेत्रावरणं प्रसृत्य RAGH. १४, ७। — २) n. a) das Verdecken, Verhüllen (auch in übertr. Bed.) Vop. ८, ६३. मूर्धावरणम् Suçr. २, १४८, २. मेघावरणतप्तपरः: deren Trachten darauf gerichtet ist, von den Wolken verhüllt zu werden, RAGH. १०, ४७. गुरोद्वाराणामावरणम् P. ४, ६२, Sch. छह्यावरणं नित्यं कुर्वन्ति मित्रमध्यगः Suçr. २, २३०, १६. श्रावरणशक्ति eine Māyāśakti im VEDĀNTA nach ÇKDRA. — b) das Verschliessen, Hemmen, Unterbrechen Vop. १४. द्वेषतां भेदको पश्च तेषां चावरणे रुतः M. ३, १६३. मार्गावरणा Suçr. २, ३४, ५. सूर्यं तपत्यावरणाय दृष्टे: कल्पेत लोकस्य कर्तव्यम् RAGH. ३, १३. — c) Hülle, Decke, Gewand (auch in übertr. Bed.): विचित्राणि च वामोमि प्रावारावरणानि च MBu. १, १३। नतिनीद्विक्षित्पतं स्तनावरणम् C. ५, ७०. सिन्धवः वरणावरणा: KIRAT. ३, २३. इतिल्लासप्रदीपिन नोक्षावरणावित्ता MBu. १, ८७. सावरण verschüllt, verborgen RAGH. १९, १६. — d) Alles was zum Schutze dient: न गृह्णाणि न वस्त्राणि न प्रकारा न सत्क्रिया: । न चान्यो राजस्त्कारः शीलमावरणं स्त्रिया: R. ६, ९९, ३३. सगुदावरणा भूमिः प्राकारावरणं गृह्णतः। ने गुदावरणा देशाश्रित्रावरणा: स्त्रियः || K. ५, ७६. सगुदावरणां श्यामि (kann auch zu c. gehören) देशान् MBu. १, २८०२. — e) Schild H. ७८३. ते हिन्दवर्मावरणा: R. ३, ३२, ३०. श्रावरणमुख्यानि नानाप्रहरणानि च MBu. १, ११४. — f) was zum Verschliessen dient, Riegel, Schloss: सावरण verschlossen (गेहू) RAGH. १६, ७.

श्रावरसमक्त (von श्रवर + सम) adj. im nachfolgenden Jahre abzutragen (eine Schuld) P. ४, ३, ४९.

श्रावत् १) m. a) Wendung, Windung, = श्रावतन् H. an. ३, २४५. MED. t. 91. प्रदक्षिणावर्तिशिखः (पावकः) R. ६, १९, ४४. दक्षिणावर्तिशङ्खः SAH. D. ६४, १२. शङ्खनाम्याकृतिशिखान्द्यवर्ती सा प्रकीर्तिता Suçr. ४, ३४३, १। गुरुवलयस्तिमः शङ्खवर्तिनिः २४४, १३. श्रावावत् (s. d.) verdickter Mongosaf, wohl deshalb so genannt, weil er in gewundener Form erscheint. — b) Wirbel, Strudel (auch in übertr. Bed.) AK. ४, २, ३, ६. H. १०७६. H. an. ३, २४४. MED. श्रापाम् Cat. Br. १२, ९, २, ४. नाव्याया दक्षिणावर्ते KAU. १४. ÇVETIÇV. Up. १, ५. MBu. ३, ९९५३, १३, ४२२, १६, १४। R. २, ४६, २८, ३०, १२, ३९, २९, ३, ३१, ४५, ४, ४४, ७३, ५, ५०, १६. RAGH. ६, ५२. MEGH. २९. KATHĀS. २६, १०, ११. हृषे मानवमावर्तं नावर्तते KHAÑD. Up. ४, १३, ६. श्रावतः: संशयानाम् BHART. १, ७६ (= PANKAT. I, 204). ममतावर्त Dev. १, ४०. vom Kreislauf der Gedanken, = चितन् TIKR. ३, ३, १४८. H. an. ३, २४३. MED. t. 91. — c) Wirbel des Haupthaars: द्वावर्ती मूर्धन्यौ KAU. १२४. द्वावर्त R. ५, ३२, १२, zwischen den Augenbrauen: ऊर्णा — श्रावर्णं चातरा धुचो: AK. ३, ४, ५२. beim Pferde: छह्यावर्ती श्रोवत्समी कृषः H. १२३६. पुद्धान्दशभ्रावर्तः सिन्धुवान्वातरेकृषः N. (BOPP) १९, १४. — d) du, die beiden Vertiefungen im Stirnbein über den Augenbrauen Suçr. ४, ३३१, २. — e) ein Ort, an dem eine Menge Menschen nicht zusammengedrängt wohnen; auf diese Weise

ist das Wort wohl in श्रावयन् und व्रत्यावर्तं aufzufassen; vgl. auch PRAB.

88, २: पाद्वालमालवापीर्वत्सगरान्त्रुतेषु und oben u. h. मानवमावर्तम्. — f) eine Art Edelstein (s. रात्रवर्त) RAGAN. im ÇKDRA. Vgl. श्रावर्तनमणि. — g) N. einer bestimmten und personifizierten Wolkenform: मेघानायकचुष्ट्यात्मनेप्रायिपविशेषः । शति पुराणं ज्येतिपं च । ÇKDRA. Vgl. श्रावतंक. — २) f. °र्ता N. pr. eines Flusses HARIV. ७९९५, ८०३२ (श्रावर्तायाः: — गङ्गायाः). — ३) n. ein bes. Mineral (मानविकथातुः) RAGAN. im ÇKDRA. — Vgl. श्रागमावर्ता, उदावर्त, शम्भवावर्त.

श्रावर्णक (wie eben) १) m. a) ein best. giftiges Insect Suçr. २, २८७, १४. — b) = श्रावर्त १, g: तेषेदपुषुक्षरावर्तकादिषु KUMĀRAS. २, २० (MALLIN.: पुष्कराश्वर्वर्तकाश्च नाम मेघानाम् कूरस्याः). जाते वैषे भुवनविदिते पुष्करावर्तकानां जानामि वाम् MEGH. ६. Nach WILS. zu VP. २३० heissen पुष्करावर्तकाः oder पञ्चाः: diejenigen Wolken, welche man für die von Indra abgeschnittenen Flügel der Berge hält und die am Ende eines jeden Juga und Kalpa eine allgemeine Ueberschwemmung herbeiführen. Bei MALLIN. zu ÇIC. १३, १०७ werden diese Wolken पुष्करावर्तक genannt. — २) f. °र्ती N. einer rankenden Pflanze (तिन्डुकिनी, चिंगाएडी, चिंपाणिका, रङ्गलता u.s.w.; in Kokanā: भगतवली) RAGAN. im ÇKDRA.

श्रावर्तन (wie eben) १) adj. umwendend: sich herwendend: श्रावर्तन वर्त्तते TS. ३, ३, १०, १. — २) n. a) das Umwenden, Rückkehren VJUTP. १३८. RV. ४०, १९, ४, ५. — b) das Buttern. — c) das Schmelzen von Metallen Sch. zu AK. im ÇKDRA. — d) die Zeit, wann die Sonne den Schatten nach Osten zu werfen beginnt, ÇKDRA. — ३) f. °र्ती Schmelziegel ÇABDAR. im ÇKDRA.

श्रावर्तननणि (श्रा + न) m. = श्रावर्ती १, f. RAGAN. im ÇKDRA.

१. श्रावर्तिन् (von वर्त् mit श्रा) adj. wiederkehrend: असकुदावर्तीनि भूतानि KHAÑD. Up. ५, १०, ८. कालात्मावर्तिन्युभ्रान्तिनि HIT. I, 201. zum Ueberfluss mit पुनर् verbunden JÄG. ३, ४८६. आ व्रह्मभ्रुवताणोका: पुनरावर्तिनः BHAG. ८, १६.

२. श्रावर्तिन् (von श्रावर्त्) adj. s. u. श्रावर्त १, c.

श्रावर्तिनी (von श्रावर्तिन्) f. N. einer Pflanze, Odina pinnata (श्रवर्ती, रङ्गलता), RATNAM. im ÇKDRA.

श्रावर्तलं und °र्ती f. Streifen, Reihe, Zug AK. २, ४, १, ४, ३, ४, २००. TRIK. २, ४, १. H. १४२३. दत्तावर्तली BHART. ३, ७४. श्रा० VIKR. ४. अत्लका० AMAR. ३. धूमा० ११. शिखा० ८९. ÇÄNGÄRAT. १६. तंगा० PRAB. ६९, ११. लैसा० KÄT. ५. मुक्ता० HIT. I, १०. रत्ना० २९, ११. उद्धरणा० H. ३. Allee (?) JAVANEÇV. in Z. f. d. K. d. M. ४, ३४६. LÄSSEN: Furche.

श्रावर्तग्रजः adj. von der Vernonia anthelmintica (श्रवर्तग्रज) herühren: श्रीजु Suçr. २, ६७, १२. फल १३०, १३.

श्रावशीर् m. pl. N. eines Volkes MBu. ३, १५२४४.

श्रावश्यक (von श्रवश्यम्) adj. nothwendig, unumgänglich BHÄSHĀP. १९, २१. MALLIN. zu KUMĀRAS. ७, ८८. Sch. zu PRAB. ११, ३. श्रावश्यकं करु seine Nothdurft verrichten M. ४, ९३. n. Unumgänglichkeit P. ३, १, १२५. ३, १७०. ७, ३, ६३. Vop. २६, ६. = श्रावश्यकता HIT. ११६, १०.

श्रावश्यग्रुतक n. nom. abstr. von श्रवश्यग्रुत gaṇa मनोज्ञादि zu P. ५, १, १३३.

श्रावसति (von वस्, वसति mit श्रा) f. Nacht (die Zeit wo man ruhet) ARG. १, १३. — Vgl. निशा, निशीय.